

KOMMISSIONENS GENNEMFØRELSESFORORDNING (EU) 2017/1578**af 18. september 2017****om ændring af gennemførelsesforordning (EU) nr. 1194/2013 om indførelse af en endelig antidumpingtold og endelig opkrævning af den midlertidige told på importen af biodiesel med oprindelse i Argentina og Indonesien**

EUROPA-KOMMISSIONEN HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,

under henvisning til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2015/476 af 11. marts 2015 om de foranstaltninger, Unionen kan træffe på grundlag af en rapport vedtaget af WTO's Tvistbilægelsesorgan vedrørende antidumping- og antisubsidieforanstaltninger ⁽¹⁾ (»WTO-bemyndigelsesforordningen«), særlig artikel 1 og 2, og

ud fra følgende betragtninger:

1. GÆLDENDE FORANSTALTNINGER

- (1) Rådet indførte ved gennemførelsesforordning (EU) nr. 1194/2013 ⁽²⁾ en endelig antidumpingtold på importen af biodiesel med oprindelse i Argentina og Indonesien (»forordningen om endelig told«).

2. RAPPORTER VEDTAGET AF WTO'S TVISTBILÆGGESESRGAN

- (2) Den 26. oktober 2016 vedtog Verdenshandelsorganisationens (»WTO«) Tvistbilægelsesorgan (»DSB« — Dispute Settlement Body) appelinstantens rapport ⁽³⁾ og panelrapporten ⁽⁴⁾ som ændret ved appelinstantens rapport (»rapporterne«) i tvisten Den Europæiske Union — antidumpingforanstaltninger over for biodiesel fra Argentina (WT/DS473/15). DSB slog fast, at panelrapporten bør læses i sammenhæng med appelinstantens rapport. I appelinstantens rapport blev det bl.a. konstateret, at EU har handlet i modstrid med:

— artikel 2.2.1.1 i WTO's antidumpingaftale (»antidumpingaftalen«) ved at undlade at beregne produktionsomkostningerne for den undersøgte vare på grundlag af de fortegnelser, der føres af producenterne

— antidumpingaftalens artikel 2.2 og artikel VI:1(b)(ii), i GATT 1994 ved at undlade at anvende produktionsomkostningerne i Argentina i forbindelse med beregningen af den normale værdi for biodiesel og

— antidumpingaftalens artikel 9.3 og artikel VI:2, i GATT 1994 ved at indføre en antidumpingtold, der er højere end den dumpingmargen, der skulle have været fastlagt i henhold til henholdsvis artikel 2 i antidumpingaftalen og artikel VI:1, i GATT 1994.

- (3) Panelet konstaterede desuden, at EU har handlet i modstrid med:

— artikel 3.1 og 3.4 i antidumpingaftalen i forbindelse med undersøgelsen af virkningerne af dumpingimporten for den hjemlige erhvervsgren, i det omfang undersøgelsen vedrører produktionskapacitet og kapacitetsudnyttelse.

- (4) Appelinstanten anbefalede, at DSB opfordrer EU til at bringe sine foranstaltninger i overensstemmelse med antidumpingaftalen og GATT 1994.

⁽¹⁾ EUT L 83 af 27.3.2015, s. 6.

⁽²⁾ Rådets gennemførelsesforordning (EU) nr. 1194/2013 af 19. november 2013 om indførelse af en endelig antidumpingtold og endelig opkrævning af den midlertidige told på importen af biodiesel med oprindelse i Argentina og Indonesien (EUT L 315 af 26.11.2013, s. 2).

⁽³⁾ WT/DS473/AB/R og WT/DS473/AB/R/Add.1.

⁽⁴⁾ WT/DS473/R og WT/DS473/R/Add.1.

3. SAGSFORLØB

- (5) I henhold til WTO-bemyndigelsesforordningens artikel 1, stk. 3, indledte Europa-Kommissionen (»Kommissionen«) den 20. december 2016 en fornyet undersøgelse (»fornyet undersøgelse«) ved offentliggørelse af en meddelelse ⁽¹⁾ i *Den Europæiske Unions Tidende* (»indledningsmeddelelsen«). Kommissionen underrettede de interesserede parter i den undersøgelse, som resulterede i gennemførelsesforordning (EU) nr. 1194/2013 (»den oprindelige undersøgelse«), om den fornyede undersøgelse og om den måde, hvorpå Kommissionen havde til hensigt at tage rapporternes konklusioner i betragtning.
- (6) De interesserede parter fik mulighed for at fremsætte bemærkninger til indledningen af den fornyede undersøgelse og anmode om en høring med Kommissionen og/eller høringskonsulenten i handelsprocedurer.
- (7) Kommissionen sendte et spørgeskema vedrørende EU-erhvervsgrenens produktion og produktionskapacitet til European Biodiesel Board (»EBB«) og foretog efterfølgende et kontrolbesøg på stedet.

4. DEN PÅGÆLDENDE VARE

- (8) Den pågældende vare er fedtsyremonoalkylestere og/eller paraffinske gasolier fremstillet ved syntese og/eller hydrolyse, af ikke-fossil oprindelse, i ren form eller i blandinger, med oprindelse i Argentina og Indonesien, som i øjeblikket henhører under KN-kode ex 1516 20 98, ex 1518 00 91, ex 1518 00 95, ex 1518 00 99, ex 2710 19 43, ex 2710 19 46, ex 2710 19 47, 2710 20 11, 2710 20 15, 2710 20 17, ex 3824 99 92, 3826 00 10 og ex 3826 00 90 (»den pågældende vare«, almindeligvis omtalt som »biodiesel«).
- (9) Rapporterne påvirker ikke de konklusioner, der er beskrevet i betragtning 16 til 27 i forordningen om endelig told vedrørende den pågældende vare og lignende varer.

5. REVIDEREDE KONKLUSIONER VEDRØRENDE DUMPING PÅ BASIS AF RAPPORTERNE

- (10) Som angivet i indledningsmeddelelsen revurderede Kommissionen den oprindelige undersøgelses endelige konklusioner, idet den tog højde for DSB's henstillinger og afgørelser. Denne revurdering var baseret på oplysninger, der var indhentet i den oprindelige undersøgelse samt på oplysninger, der blev modtaget fra de interesserede parter efter offentliggørelsen af indledningsmeddelelsen.
- (11) Den oprindelige undersøgelse af spørgsmålet om dumping og skade omfattede perioden fra den 1. juli 2011 til den 30. juni 2012 (»undersøgelsesperioden« eller »UP«). Hvad angår de relevante parametre inden for rammerne af skadesvurderingen blev oplysninger, der dækkede perioden fra den 1. januar 2009 til udgangen af undersøgelsesperioden (»den betragtede periode«), analyseret.
- (12) Formålet med denne forordning er at korrigere WTO-uforenelige aspekter i forordningen om endelig told og bringe den i overensstemmelse med rapporterne.

5.1. Medtagelse af Indonesien

- (13) I indledningsmeddelelsen henviste Kommissionen til antidumpingforanstaltningerne over for importen af biodiesel fra Indonesien, der også blev indført ved forordningen om endelig told. Disse foranstaltninger er i øjeblikket genstand for en igangværende WTO-tvist, der er indledt af Indonesien mod Unionen ⁽²⁾ (»EU-foranstaltninger vedrørende Indonesien«). Under denne tvist har Indonesien rejst spørgsmål svarende til dem, der blev behandlet i rapporterne. Eftersom appelinstantens retlige fortolkning i rapporterne også synes at være relevante for undersøgelsen vedrørende Indonesien, fandt Kommissionen det hensigtsmæssigt, at de antidumpingforanstaltninger, der er indført på importen af biodiesel fra Indonesien, også burde undersøges i en parallel undersøgelse udført i henhold til WTO-bemyndigelsesforordningens artikel 2, stk. 1, navnlig idet forordningen om endelig told blev konstateret at være uforenelig med antidumpingaftalens artikel 2.2.1.1.
- (14) I betragtning 12-20 i dokumentet med fremlæggelsen af oplysninger redegjorde Kommissionen for sin foreløbige analyse af anvendelsen af appelinstantens fortolkning af artikel 2.2.1.1 i ADA i undersøgelsen af Indonesien.

⁽¹⁾ EUT C 476 af 20.12.2016, s. 3. Indledningsmeddelelse angående de gældende antidumpingforanstaltninger over for importen af biodiesel med oprindelse i Argentina og Indonesien efter de henstillinger og afgørelser, der blev vedtaget af WTO's Tvistbilægelsesorgan i tvisten om EU's antidumpingforanstaltninger over for biodiesel (DS473).

⁽²⁾ *Den Europæiske Union — Antidumpingforanstaltninger over for biodiesel fra Indonesien*, DS480.

- (15) Efter fremlæggelsen af oplysninger fremsatte interesserede parter bemærkninger, der satte spørgsmålstegn ved Kommissionens analyse, og bl.a. udfordrede anvendelsen af appelinstantens fortolkning samt Kommissionens beføjelse til uden videre at handle på baggrund af denne fortolkning i henhold til WTO-bemyndigelsesforordningen.
- (16) Eftersom denne analyse kræver mere tid, besluttede Kommissionen ikke at afslutte den fornyede undersøgelse vedrørende Indonesien på dette tidspunkt, men i stedet at fortsætte sin analyse i lyset af de fremsatte bemærkninger. Den undersøgelse, der blev iværksat i henhold til WTO-bemyndigelsesforordningens artikel 2, stk. 1, er derfor stadig igangværende og er stadig uafklaret, for så vidt angår Indonesien. Alle interesserede parter blev underrettet herom ved hjælp af et revideret dokument med fremlæggelse af oplysninger af 31. juli 2017, og de fik mulighed for at fremsætte bemærkninger.
- (17) Den indonesiske regering hævdede, at Kommissionen havde overtrådt de generelle principper i EU-retten ved først at oplyse, at det var hensigten at ændre forordningen om endelig told for så vidt angår Indonesien og derefter ændre dette for at kunne fortsætte undersøgelsen hvad angår Indonesien.
- (18) For det første mente den indonesiske regering, at dette medfører manglende ligebehandling og forskelsbehandling af de indonesiske producenter i forhold til de argentinske eksporterende producenter, eftersom Kommissionen angiveligt havde erkendt, som anført i indledningsmeddelelsen, at den indonesiske import af biodiesel er i en situation, der er sammenlignelig med importen fra Argentina. Ved at forsinke undersøgelsen hvad angår Indonesien, bliver de indonesiske eksporterende producenter tydeligvis dårligere stillede i forhold til de argentinske eksportører.
- (19) Eftersom Kommissionen indledte undersøgelsen vedrørende importen af biodiesel fra både Indonesien og Argentina, havde de indonesiske eksportører desuden rimelige og berettigede forventninger om, at den fornyede undersøgelse vedrørende Indonesien ville blive afsluttet samtidig med undersøgelsen vedrørende Argentina. Denne forventning blev yderligere forstærket gennem det første dokument med fremlæggelse af oplysninger, hvori Kommissionen også foreslog at ændre forordningen om endelig told for så vidt angår Indonesien. Ved at ændre sin holdning gennem en revideret fremlæggelse tilsidesætter Kommissionen angiveligt princippet om berettiget forventning.
- (20) Den indonesiske regering fremførte derudover, at Kommissionen tilsidesatte princippet om god tro ved at udelukke importen fra Indonesien fra denne undersøgelse på et sent stadium i proceduren, på trods af at importen var medtaget gennem hele undersøgelsen.
- (21) Indledningsvis mindede Kommissionen om, at WTO's Tvistbilægelsesorgan allerede var nået til en endelig konklusion angående EU's foranstaltninger over for importen af biodiesel fra Argentina, hvorimod den separate tvist vedrørende antidumpingforanstaltninger over for biodiesel fra Indonesien stadig bliver behandlet af WTO. Sidstnævnte betragtes således som en ikke-omtvistet foranstaltning, jf. WTO-bemyndigelsesforordningens artikel 2, stk. 1. Dette udtrykkes bl.a. gennem brugen af udtrykket »rapport« i WTO-bemyndigelsesforordningens artikel 1, stk. 1, i beskrivelsen af en omtvistet foranstaltning, som WTO's Tvistbilægelsesorgan har behandlet og truffet en afgørelse om.
- (22) Kommissionen mindede også om, at i henhold til EU-retten indebærer principperne »ligebehandling« og »forbud mod forskelsbehandling«, at det er forbudt at behandle lige situationer forskelligt eller forskellige situationer ens, uden at der foreligger objektive grunde herfor⁽¹⁾. Med henblik på gennemførelsen af WTO-rapporterne befinder de indonesiske og argentinske eksporterende producenter sig ikke objektivt set i samme situation: Gennemførelsen i forbindelse med undersøgelsen af skadevoldende dumping af den pågældende vare fra Argentina fandt sted i henhold til WTO-bemyndigelsesforordningens artikel 1, stk. 1, og afsluttes ved denne forordning, mens gennemførelsen i forbindelse med undersøgelsen af samme praksis fra Indonesien fandt sted i henhold til WTO-bemyndigelsesforordningens artikel 2, stk. 1, og er stadig uafklaret. Der kan kun opstå en situation med forskelsbehandling, hvis der er sket en forskellig retlig behandling af erhvervsdrivende, der er i samme situation.
- (23) Eftersom den fornyede undersøgelse vedrørende gennemførelsen af WTO's Tvistbilægelsesorgans konklusioner angående Argentina og Indonesien blev indledt på forskellige retsgrundlag, er dét at færdiggøre den fornyede undersøgelse vedrørende skadevoldende dumping fra Argentina hurtigere end samme undersøgelse vedrørende Indonesien ikke ensbetydende med forskelsbehandling af sammenlignelige situationer. Dette skyldes, at de erhvervsdrivende befinder sig i forskellige situationer.

⁽¹⁾ Jf. f.eks. generaladvokat Jacobs forslag til afgørelse af 29. april 2004 i sag C-422/02 P, Europe Chemi-Con (Deutschland) mod Rådet, ECLI:EU:C:2004:277, præmis 36.

- (24) I modsætning til hvad den indonesiske regering påstår, er der derfor ikke tale om overtrædelse af princippet om »ligebehandling« eller om »forbud mod forskelsbehandling« som omhandlet i EU-retten. Under alle omstændigheder har EU-lovgiverne tillagt Kommissionen brede skønsbeføjelser i forhold til, om en henstilling fra WTO vedrørende en ikke-omtvistet foranstaltning skal gennemføres, ved at inkludere formuleringer såsom »kan« og »hvis den finder det hensigtsmæssigt« i WTO-bemyndigelsesforordningens artikel 2, stk. 1.
- (25) Som nævnt i betragtning 16 har Kommissionen, efter at have gennemgået de bemærkninger, der blev indsendt efter fremlæggelsen af oplysninger, fundet det hensigtsmæssigt ikke at afslutte den fornyede undersøgelse vedrørende Indonesien på nuværende tidspunkt, men i stedet at fortsætte vurderingen af anvendeligheden af disse konklusioner også med henblik på Indonesien i lyset af de indsendte bemærkninger.
- (26) Kommissionen kan desuden ikke acceptere argumentet om, at et fremlæggelsesdokument skulle give berettigede forventninger til de endelige resultater af en undersøgelse. Tværtimod er formålet med fremlæggelsen at underrette interesserede parter om Kommissionens foreløbige undersøgelseskonklusioner og give dem mulighed for effektivt at udøve deres ret til forsvar. Det er derfor hele meningen med fremlæggelsen, at Kommissionen kan tage hensyn til de argumenter og omstændigheder, som de interesserede parter fremlægger.
- (27) Dette er også grunden til, at følgebrevet til alle interesserede parter udtrykkeligt erklærede, at »denne fremlæggelse foregriber ikke nogen efterfølgende afgørelse, som måtte blive truffet af Kommissionen, men hvis en sådan afgørelse baseres på andre omstændigheder og betragtninger, vil disse blive fremlagt for Deres virksomhed så hurtigt som muligt«. I denne specielle sag førte gennemførelsen til, at Kommissionen indtog den holdning, at der var brug for mere tid i forbindelse med en analyse af anvendeligheden af WTO's tvistbilæggelsesorgans konklusioner for så vidt angår Indonesien. Denne afgørelse er af en forberedende karakter og har ikke nødvendigvis indflydelse på Kommissionens endelige konklusion. Med denne afgørelse benytter Kommissionen sig desuden af sin brede skønsbeføjelse i udførelsen af den slags undersøgelser, der er iværksat inden for rammerne af WTO-bemyndigelsesforordningen, og som hører under den fælles handelspolitik.
- (28) Derfor kan en interesseret part ikke påberåbe sig princippet om berettigede forventninger, før Kommissionen har afsluttet den igangværende undersøgelsesprocedure, hvis Kommissionen vælger at handle inden for de beføjelser, den har fået tillagt af EU-lovgiveren (¹). Også dette argument må derfor afvises.
- (29) Endelig kan det ikke udledes, at der er tale om ond tro, på den baggrund, at denne ændring fandt sted efter den første fremlæggelse af Kommissionens foreløbige holdning, og den indonesiske regering har heller ikke fremlagt beviser herfor. Kommissionen har nøje gennemført alle trin i den fornyede undersøgelse under fuld hensyntagen til retten til en retfærdig behandling for alle interesserede parter.
- (30) Kommissionen afviste derfor påstandene om, at den havde tilsidesat generelle principper i EU-retten ved at anvende sin brede skønsbeføjelse til ikke at ændre — på dette stadium i den fornyede undersøgelse — antidumpingforanstaltningerne for så vidt angår Indonesien, i fuld overensstemmelse med retten til en retfærdig behandling for alle interesserede parter.
- (31) Efter den reviderede fremlæggelse af oplysninger anfægtede en eksporterende producent fra Indonesien (»Wilmar«) Kommissionens synspunkt om, at det var nødvendigt med mere tid til at afslutte undersøgelsen vedrørende Indonesien i betragtning af de klare konklusioner i WTO-rapporterne. Producenten hævdede også, at foranstaltningerne mod Indonesien burde ændres. Wilmar var af den opfattelse, at Kommissionen i henhold til WTO-bemyndigelsesforordningen har beføjelse til at ændre en ikke-omtvistet foranstaltning, og at dens beføjelse til uden videre at handle derfor ikke kunne drages i tvivl. Slutteligt påstod Wilmar, at hvis Kommissionens konklusioner vedrørende Indonesien blev udsat, så burde konklusionerne vedrørende Argentina også udsættes. Fra producentens synspunkt er der juridiske spørgsmål, der er ved at blive behandlet i den indonesiske WTO-sag, der også kunne være relevante og anvendelige for foranstaltningerne vedrørende importen af biodiesel fra Argentina, navnlig med hensyn til fortjenstmargenen.
- (32) Kommissionen var enig med Wilmar i, at Kommissionen i princippet har beføjelse til at foretage konklusioner med hensyn til en ikke-omtvistet foranstaltning i henhold til WTO-bemyndigelsesforordningens artikel 2, stk. 1. Som forklaret i betragtning 16 fandt Kommissionen det dog, efter at have analyseret de indsendte bemærkninger, ikke hensigtsmæssigt på dette stadium at afslutte den fornyede undersøgelse vedrørende Indonesien ved udøvelse af sin skønsbeføjelse i henhold til WTO-bemyndigelsesforordningens artikel 2, stk. 1.

(¹) Jf. dom af 7. maj 1991 i sag C-69/89, Nakajima All Precision mod Rådet, ECLI:EU:C:1991:186, præmis 120. Jf. også generaladvokat Campos Sánchez-Bordonas forslag til afgørelse (det seneste) af 20. juli 2017 i sag C-256/16, Deichmann, ECLI:EU:C:2017:580, præmis 49.

- (33) Hvad angår Wilmars påstand om, at konklusionerne vedrørende Argentina burde udsættes, mindede Kommissionen om, at den metode, der blev anvendt i forordningen om endelig told til at fastsætte en fortjenstmargen, blev bekræftet i WTO-rapporterne. De udestående spørgsmål i den igangværende indonesiske sag blev ikke rejst i den argentinske sag. Under alle omstændigheder er Unionen og Argentina blevet enige om en rimelig frist til at gennemføre konklusioner i rapporterne, og dette bør respekteres.

5.2. Fastsættelse af den normale værdi og beregning af dumpingmargenerne

- (34) Dette afsnit beskriver de revurderede konklusioner fra den oprindelige undersøgelse angående rapporternes anbefalinger og afgørelser om, at EU handlede i modstrid med:
- artikel 2.2.1.1 ved at undlade at beregne produktionsomkostningerne for den undersøgte vare på grundlag af de fortegnelser, der føres af producenterne
 - antidumpingaftalens artikel 2.2 og artikel VI:1(b)(ii), i GATT 1994 ved at undlade at anvende produktionsomkostningerne i Argentina i forbindelse med beregningen af den normale værdi for biodiesel
 - antidumpingaftalens artikel 9.3 og artikel VI:2, i GATT 1994 ved at indføre en antidumpingtold, der er højere end den dumpingmargen, der skulle have været fastlagt i henhold til henholdsvis artikel 2 i antidumpingaftalen og artikel VI:1, i GATT 1994.
- (35) Som nævnt i betragtning 28 i forordningen om endelig told fastsatte Kommissionen, at den normale værdi skulle beregnes, eftersom hjemmemarkedssalget ikke blev anset for at have fundet sted i normal handel. Denne konstatering er ikke blevet bestridt og er fortsat gældende.
- (36) I betragtning 29 til 34 i forordningen om endelig told fastslog Kommissionen, at forskellen mellem de eksportafgifter, der er indført af Argentina på det vigtigste råmateriale (sojabønneolie og sojabønner i Argentina), og dem, der blev opkrævet af det færdige produkt (biodiesel), pressede de indenlandske priser i Argentina, og at dette derfor burde tages med i betragtning ved beregningen af den normale værdi.
- (37) Ved beregningen af den normale værdi erstattede Kommissionen som følge heraf omkostningerne til det vigtigste råmateriale i de eksporterende producenters fortegnelser med de referencepriser, der offentliggøres af de relevante myndigheder i de pågældende lande.
- (38) Endvidere har Kommissionen baseret sine konklusioner i den oprindelige undersøgelse på den fortolkning, at antidumpingaftalens artikel 2.2.1.1 tillader den undersøgende myndighed at afslå at anvende de eksporterende producenters fortegnelser, hvis myndigheden fastslår, at de enten er i) i modstrid med almindeligt anerkendte regnskabsprincipper (generally accepted accounting principles — »GAAP«) eller ii) ikke på rimelig vis afspejler de omkostninger, der er forbundet med produktionen og salget af den pågældende vare (betragtning 42 i forordningen om endelig told).
- (39) Både panelet og appelinstansen delte den opfattelse, at Kommissionens konstatering af, at de indenlandske priser på sojabønner i Argentina var lavere end de internationale priser på grund af Argentinas eksportafgiftsordning, ikke i sig selv var tilstrækkelig til at konkludere, at producenternes fortegnelser ikke på rimelig vis afspejlede de omkostninger til sojabønner, der var forbundet med produktionen og salget af biodiesel, eller til at undlade at tage de relevante omkostninger i disse fortegnelser med ved beregningen af den normale værdi af biodiesel.
- (40) Efter rapporterne foretog Kommissionen en ny beregning af den normale værdi for de eksporterende producenter i Argentina. Den metode, der blev anvendt til denne beregning, var identisk med den metode, der er beskrevet i betragtning 40-49 (for Argentina) i Kommissionens forordning (EU) nr. 490/2013⁽¹⁾ (»forordningen om midlertidig told«).
- (41) Af de årsager, der er beskrevet i betragtning 45 i forordningen om midlertidig told, blev hjemmemarkedssalget ikke anset for at have fundet sted i normal handel, og den normale værdi af samme vare måtte beregnes i henhold til grundforordningens artikel 2, stk. 3 og 6. Dette blev gjort ved at lægge de justerede produktionsomkostninger i undersøgelsesperioden sammen med de afholdte salgs- og administrationsomkostninger og andre generalomkostninger (»SA&G-omkostninger«) samt en rimelig fortjenstmargen.

⁽¹⁾ Kommissionens forordning (EU) nr. 490/2013 af 27. maj 2013 om indførelse af en midlertidig antidumpingtold på importen af biodiesel med oprindelse i Argentina og Indonesien (EUT L 141 af 28.5.2013, s. 6).

- (42) Som forklaret i betragtning 46 i forordningen om midlertidig told mente Kommissionen, at beløbet til fortjeneste ikke kunne baseres på de faktiske oplysninger fra de stikprøveudtagne virksomheder i Argentina. Derfor blev det beløb, der var blevet anvendt som fortjeneste, da den normale værdi blev beregnet i henhold til grundforordningens artikel 2, stk. 6, litra c), fastsat ud fra den rimelige fortjeneste, som en ung, innovativ og kapitalintensiv erhvervsgren af denne type kunne opnå under normale konkurrenceforhold på et frit og åbent marked, dvs. 15 % af omsætningen.
- (43) I løbet af denne fornyede undersøgelse hævdede EBB gennem en række indlæg, at rapporterne ikke afskærer Kommissionen fra at foretage en justering for omkostninger til råmaterialer i forbindelse med beregningen af den normale værdi, hvis det er behørigt begrundet. EBB hævdede, at i lyset af den differentierede eksportafgiftsordnings dramatiske indvirkning på EU-markedet og de forskellige juridiske muligheder indeholdt i disse rapporter som grundlag for en sådan justering burde foranstaltningerne over for Argentina fastholdes på deres nuværende niveau, selv om de var baseret på et andet ræsonnement.
- (44) EBB henviste navnlig til erklæringen i appelinstansens rapport om, at »Kommissionens konstatering af, at de indenlandske priser på sojabønner i Argentina var lavere end de internationale priser på grund af Argentinas eksportafgiftsordning, ikke i sig selv var tilstrækkeligt til at konkludere, at producenterne fortegnelser ikke på rimelig vis afspejlede omkostningerne til sojabønner« (punkt 6.55 i appelinstansens rapport), og hævdede, at WTO-rapporterne gav mulighed for at se bort fra omkostningerne til råmaterialer og at justere disse omkostninger, hvis de blev anset for at være upålidelige.
- (45) Ifølge EBB skævvrider den differentierede eksportafgiftsordning markedet for råmaterialer i en sådan grad, at normale forhold mellem udbud og efterspørgsel ikke længere er afgørende faktorer for en transaktion, hvilket i praksis medfører en overførsel af værdi fra producenter af råmaterialer til biodieselproducenter, uden at markedsvilkårene berettiger til dette. Dette ligner ifølge EBB andre situationer, hvor transaktioner ikke foregår ud fra armslængdeprincippet, og/eller »øvrige praksis«, som kunne påvirke pålideligheden af omkostningerne i en eksporterende producents fortegnelser, og hvor der er berettigede grunde til at se bort fra sådanne omkostninger, selv om de rent faktisk har været afholdt.
- (46) EBB underbygger især sin påstand om, at den differentierede eksportafgiftsordning fordrejer markedet for råmaterialer, med en analyse, der er leveret af dens egne eksperter, samt en undersøgelse, der er bestilt af EBB, med titlen »Measuring the Distortion to Biodiesel Costs in Argentina Caused by Differential Export Taxes on Soybean Products« — måling af skævvridningerne i omkostninger til biodiesel i Argentina som følge af differentierede eksportafgifter på varer af sojabønner (»Heffley-undersøgelsen«), som angiveligt viser, at den differentierede eksportafgiftsordning både i kunstig og betydelig grad presser de indenlandske priser på det pågældende råmateriale, og påstanden er derfor ikke pålidelig.
- (47) Heffley-undersøgelsen indeholdt indsamlet data fra Argentina og USA i perioden 2010-2016 om omkostningerne ved at producere biodiesel i disse to lande. Undersøgelsen indeholdt også en særlig markedsanalyse for perioden oktober 2011 til september 2012. Det blev heri konstateret, at produktionsomkostningerne for biodiesel fra sojabønner i Argentina var lavere end omkostningerne ved produktion af samme vare i USA. Forskellen på 27 % skyldtes ifølge undersøgelsen »udelukkende den differentierede eksportafgiftsordning«.
- (48) Undersøgelsen sammenlignede yderligere eksportpriserne for biodiesel fra sojabønner fra Argentina (uden angivelse af bestemmelsesstedet) med den gennemsnitlige markedspris for biodiesel fra sojabønner i USA. Den gennemsnitlige argentinske eksportpris på 875 USD/ton var lavere end den amerikanske hjemmemarkedspris på 1 198 USD/ton. Dette ville skabe et stærkt incitament til at importere biodiesel fra Argentina. Undersøgelsen konkluderer, at denne skævvridning »stammer direkte« fra den differentierede eksportafgiftsordning.
- (49) EBB understregede endvidere, at en korrigering af disse skævvridninger klart ville være forenelig med antidumpingprocessens logik. EBB hævdede, at sådanne skævvridninger burde korrigeres gennem passende justeringer af omkostningerne, navnlig med hensyn til råmaterialer, så de kom til at ligge på det niveau, hvor de ville have været, uden de omtalte skævvridninger. Ved at gøre dette, ville Kommissionen angiveligt genetablere niveauet for, hvad de reelle omkostninger faktisk ville være på eksportørens marked for produktion og salg af den pågældende vare under normale markedsvilkår.
- (50) En række biodieselproducenter anfægtede EBB's forslag om, at Kommissionen burde se bort fra fortegnelserne over omkostninger til råmaterialer på det grundlag, at den differentierede eksportafgiftsordning gjorde omkostningerne upålidelige. De gentog, at panelet og appelinstansen udtrykkeligt forkastede argumentet om, at den differentierede eksportafgiftsordning i sig selv kunne være en grund til at se bort fra fortegnelserne over omkostninger, og at en undersøgende myndighed under ingen omstændigheder kan afvise sådanne fortegnelser over omkostninger, når de præcist og troværdigt afspejler de faktiske omkostninger.

- (51) Kommissionen anerkendte, at appelinstanten ikke som sådan udelukkede muligheden for, at en undersøgende myndighed i særlige tilfælde kunne se bort fra fortegnelser over omkostninger, hvis undersøgelsen viste, at omkostningerne f.eks. var blevet enten over- eller underdrevet, eller at transaktioner, der ikke var foregået ud fra armslængdeprincippet, eller andre former for praksis havde påvirket pålideligheden af de indberettede omkostninger (punkt 6.41 i appelinstantens rapport).
- (52) Appelinstanten fastslog imidlertid også, at den argentinske eksportafgiftsordning ikke i sig selv var et tilstrækkeligt grundlag til at konkludere, at producenteres fortegnelser ikke i rimeligt omfang afspejlede de omkostninger til råmaterialer, der var forbundet med produktion og salg af biodiesel, eller til at undlade at tage de relevante omkostninger i disse fortegnelser med i betragtning ved beregning af den normale værdi af biodiesel (punkt 6.55 i appelinstantens rapport).
- (53) EBB's argumentation bygger på den forudsætning, at den angiveligt skævvridende effekt af den differentierede eksportafgiftsordning ville gøre omkostningerne til de pågældende råmaterialer upålidelige, og bør derfor afvises. EBB fastholder, at de indenlandske priser på sojabønner i Argentina var lavere end de internationale priser på grund af Argentinas eksportafgiftsordning. At godtage dette argument ville dog være ensbetydende med at indrømme — i modstrid med appelinstantens konklusioner — at den differentierede eksportafgiftsordning i sig selv medførte, at både de faktisk afholdte omkostninger, samt dem, der blev opført i virksomhedens fortegnelser, ikke burde tages med i betragtning, blot fordi de var lavere end de internationale priser. Kommissionen minder i den forbindelse også om, at det blev bekræftet i den oprindelige undersøgelse, at de faktiske omkostninger til råmaterialer var korrekte og i tilstrækkelig grad var afspejlet i virksomhedernes fortegnelser.
- (54) Kommissionen afviste derfor EBB's påstand, eftersom det ikke ville være i overensstemmelse med rapporternes konklusioner at acceptere den.
- (55) For at bringe foranstaltningerne i overensstemmelse med både rapporterne og WTO fandt Kommissionen det derfor nødvendigt at fastsætte den normale værdi på grundlag af de faktisk afholdte omkostninger, som afspejlet i den pågældende virksomheds fortegnelser.
- (56) Efter fremlæggelsen af oplysninger gentog EBB, at WTO-afgørelsen gjorde det muligt for Kommissionen at gøre brug af en omkostningsjustering i den foreliggende sag. EBB hævdede, at Kommissionen havde fejlfortolket både WTO-afgørelsen og EBB's argumentation.
- (57) Ifølge EBB havde Kommissionen ignoreret udtalelserne i rapporterne om, at »de indenlandske priser på sojabønner i Argentina var lavere end de internationale priser på grund af Argentinas eksportafgiftsordning«. EBB hævdede, at afgørelsen ikke — som Kommissionen hævdede — udtrykkeligt fastslog, at den skævvridende effekt af den differentierede eksportafgiftsordning i sig selv var et tilstrækkeligt grundlag til at foretage en omkostningsjustering.
- (58) Desuden gentog og fremhævede EBB yderligere, at det forhold, at priserne på hjemmemarkedet var upålidelige på grund af den differentierede eksportafgiftsordning, var et tilstrækkeligt grundlag til at fastslå, at producenteres fortegnelser ikke på rimelig vis afspejlede de omkostninger til sojabønner, der var forbundet med produktion og salg af biodiesel. Upålideligheden af hjemmemarkedspriserne var grund nok til at se bort fra fortegnelserne over omkostningerne, og EBB havde givet Kommissionen alle de nødvendige oplysninger til at justere omkostningerne.
- (59) EBB insisterede på, at panelet og appelinstanten havde fastslået, at undersøgelsesmyndighederne havde ret til at undersøge pålideligheden af de omkostninger, der var registreret i producenteres/eksportørers fortegnelser, især hvorvidt alle de afholdte omkostninger var blevet registreret, hvorvidt de afholdte udgifter var blevet over- eller underdrevet, og hvorvidt transaktioner, der ikke var foregået ud fra armslængdeprincippet eller anden øvrig praksis, påvirkede pålideligheden af de registrerede omkostninger. Ifølge EBB svarede virkningen af den differentierede eksportafgiftsordning til transaktioner, der ikke var foregået ud fra armslængdeprincippet og/eller udgjorde en anden øvrig praksis, der kunne påvirke »pålideligheden af de registrerede omkostninger«⁽¹⁾.
- (60) Kommissionen revurderede også denne påstand i sammenhæng med høringen med høringskonsulenten den 20. juli 2017. Kommissionen har anført i betragtning 51-55, at de faktiske omkostninger for råmaterialerne var tilstrækkeligt og korrekt afspejlet i de argentinske virksomheders fortegnelser, og at de foregående omkostningsjusteringer var blevet fundet uforenelige med EU's forpligtelser i henhold til WTO.

(1) Panelrapport, EU — Biodiesel, punkt 7.242, fodnote 400, Appelinstantens rapport, EU — Biodiesel, punkt 6.41.

- (61) Kommissionen er ikke enig i EBB's fortolkning af panelets og appelinstansens konklusioner. F.eks. er fodnote 400 i panelrapporten mere nuanceret, end hvad EBB's indlæg hævder. Panelet konkluderede, at undersøgelsen af de fortegnelser, der følger af udtrykket »på rimelig vis afspejler« i artikel 2.2.1.1, ikke omfatter en undersøgelse af »rimeligheden« af selve de registrerede omkostninger, når de faktiske omkostninger, der er registreret i producentens eller eksportørens fortegnelser ellers kan konstateres at være inden for rammerne af, hvad der kan kaldes præcist og troværdigt.
- (62) Ved at hævde, at virkningen af den differentierede eksportafgiftsordning svarede til transaktioner, der ikke var foregået ud fra armslængdeprincippet, og/eller anden øvrig praksis, lænede EBB sig netop over mod en sådan undersøgelse af rimeligheden af disse registrerede omkostninger.
- (63) Desuden svarede virkningerne af den differentierede eksportafgiftsordning hverken til transaktioner, der ikke var foregået ud fra armslængdeprincippet, og ej heller udgjorde de en sådan »øvrig praksis«, der kunne påvirke pålideligheden af de omkostninger, der er registreret i en eksporterende producents fortegnelser. Uanset det nøjagtige omfang af disse begreber afviste både panelet og appelinstansen udtrykkeligt Kommissionens grundlæggende argument om, at skævvridningen af priserne, der var forårsaget af Argentinas differentierede eksportafgiftsordning, i sig selv var et tilstrækkeligt grundlag til at afvise de omkostninger, der var registreret i en eksporterende producents fortegnelser ⁽¹⁾.
- (64) Efter den reviderede fremlæggelse fastholdt EBB påstanden om, at Kommissionen havde misfortolket appelinstansens erklæring i punkt 6.55 i dens rapport og overset muligheden i punkt 6.41 i samme rapport for at undersøge pålideligheden af de registrerede omkostninger til råmaterialer og se bort fra disse omkostninger, hvis de bliver fundet upålidelige, og EBB fremlagde yderligere argumenter til støtte for dette.
- (65) Hvad angår den første påstand, fremførte EBB, at appelinstansens erklæring i punkt 6.55 om, at »... Kommissionens konstatering af, at de indenlandske priser på sojabønner i Argentina var lavere end de internationale priser på grund af Argentinas differentierede eksportafgiftsordning, ikke i sig selv var tilstrækkeligt til at konkludere, at producenternes fortegnelser ikke på rimelig vis afspejlede de omkostninger til sojabønner, der er forbundet med produktion og salg af biodiesel, eller til at se bort fra disse omkostninger ved beregningen af den normale værdi af biodiesel, ikke er en retlig vurdering foretaget af appelinstansen, som Kommissionen hævder det, men blot en afskrift af Kommissionens egne konklusioner i forordningen om endelig told. EBB hævdede endvidere, at det i formuleringen »ikke i sig selv var tilstrækkeligt« antydes, at Argentinas eksportafgiftsordning kunne have været tilstrækkelig til at se bort fra omkostningerne, men Kommissionen undlod at udføre den nødvendige analyse. Kommissionens fortolkning af punkt 6.55 tog desuden heller ikke hensyn til den omstændighed, at appelinstansen også havde fundet det nødvendigt at behandle det efterfølgende spørgsmål angående et benchmark. Dette ville ikke have været nødvendigt, hvis appelinstansen kategorisk havde udelukket, at Argentinas eksportafgiftsordning kunne udgøre grundlaget for en justering af omkostningerne.
- (66) Kommissionen accepterede ikke EBB's fortolkning.
- (67) For det første er appelinstansens erklæring i punkt 6.55, som der henvises til ovenfor, ikke blot en afskrift af Kommissionens egne konklusioner. Tværtimod udgør den en central del af appelinstansens fortolkning af antidumpingaftalens artikel 2.2.1.1 i punkt 6.56. Appelinstansen var udtrykkeligt enig med panelet om, at denne bestemmelse ikke var et tilstrækkeligt grundlag for Kommissionens konklusion om at se bort fra de registrerede omkostninger hos argentinske biodieselproducenter, fordi hjemmemarkedspriserne for sojabønner i Argentina var lavere end de internationale priser på grund af Argentinas eksportafgiftsordning. Appelinstansen gentog ordret denne normative konklusion i det næste punkt 6.56 under overskriften »Konklusioner«.
- (68) For det andet er Kommissionen af den opfattelse, at det med formuleringen »ikke i sig selv var tilstrækkeligt« antydes, at *den blotte eksistens af eksportafgiftsordningen* ikke var tilstrækkeligt grundlag for den justering af omkostninger, der blev foretaget i den oprindelige undersøgelse. Hvis appelinstansens vigtigste grundlag (som EBB hævder) for at konkludere, at EU-foranstaltningerne ikke var i overensstemmelse med WTO-reglerne, derimod var, at Kommissionen ikke havde givet en tilstrækkelig *begrundelse* i den oprindelige forordning, ville appelinstansen udtrykkeligt have erklæret dette. Hverken appelinstansen eller panelet har imidlertid erklæret noget som helst i den retning. Tværtimod er formuleringen »i sig selv« formentlig anvendt for at gøre det klart, at Argentinas eksportafgiftsordning ikke »som sådan« kan medføre en justering af omkostninger i henhold til antidumpingaftalens artikel 2.2.1.1, uanset hvor velbegrundet eller dokumenteret dets konkurrencefordrejende virkninger er.

(¹) Appelinstansens rapport, EU — Biodiesel, punkt 6.54-6.55, Panelrapporten, EU — Biodiesel, punkt 7.248-7.249.

- (69) For det tredje var Kommissionen ikke enig i EBB's fortolkning af, at det forhold, at appelininstansen behandlede påstanden om benchmarks i punkt 6.58 til 6.83, var et tegn på, at Argentinas eksportafgiftsordning netop kunne have været et tilstrækkeligt grundlag til at se bort fra de registrerede omkostninger til råmaterialer. Som det kan udledes af overskriften før punkt 6.58, behandlede appelininstansen en anden anmodning fra Argentina i henhold til antidumpingaftalens artikel 2.2.
- (70) Kommissionen adresserede derefter EBB's andet klagepunkt, nemlig, at punkt 6.41 i appelininstansens rapport var et klart signal til, at der kan ses bort fra de omkostninger, der registreres i virksomheders fortegnelser, når de er baseret på en praksis, der påvirker pålideligheden af de registrerede omkostninger. EBB henviste også til, at hvorimod panelet kun havde nævnt dette i en fodnote, havde appelininstansen fundet det nødvendigt at medtage det i rapportens hoveddel. Dette tyder ifølge EBB på, at appelininstansen ikke ønskede en alt for restriktiv fortolkning af antidumpingaftalens artikel 2.2.1.1, men ville give et klart signal om, at en justering af omkostningerne fortsat var mulig i denne sammenhæng.
- (71) I punkt 6.41 behandler appelininstansen påstanden fra EU om, at panelrapporten lader til at antyde, at en undersøgende myndighed ville være nødt til at acceptere alle omkostninger, der er registreret i en virksomheds fortegnelser, hvis bare de korrekt afspejler de faktiske omkostninger, »uanset hvor urealistiske sådanne omkostninger forekommer sammenlignet med en indikator eller et benchmark, der er dannet ud fra normale markedsvilkår«. Appelininstansen afviste denne fortolkning og mindede om, at panelet faktisk havde accepteret, at den undersøgende myndighed kan vurdere pålideligheden og nøjagtigheden i de fortegnelser, som producenterne registrerer i. Den undersøgende myndighed kunne dermed fastslå, »hvorvidt alle de afholdte udgifter var omfattet«, hvorvidt de afholdte udgifter var blevet over- eller underdrevet, og hvorvidt transaktioner, der ikke var foregået ud fra armslængdeprincippet, eller anden øvrig praksis påvirkede pålideligheden af de registrerede omkostninger«.
- (72) Kommissionen var enig med EBB i, at appelininstansen havde stadfæstet panelets afgørelse om, at der kunne ses bort fra registrerede omkostninger, hvis den undersøgende myndighed konstaterede, at transaktioner, der ikke var foregået ud fra armslængdeprincippet eller anden øvrig praksis, havde påvirket deres pålidelighed. Kommissionen fandt det desuden normalt, at appelininstansen behandlede en påstand i afgørelsens hovedrapport i stedet for i en fodnote, sådan som panelet havde gjort. Hverken panelet eller appelininstansen nåede dog frem til konklusioner eller henstillinger om, at Argentinas eksportafgiftsordning kunne høre under denne undtagelse for en praksis, der påvirkede pålideligheden. Hvis panelet eller appelininstansen fandt, at Argentinas eksportafgiftsordning kunne have været betegnet som en anden praksis, der påvirkede pålideligheden, ville de have gjort dette klart og afholdt sig fra at drage konklusioner om, at EU-foranstaltningerne ikke var i overensstemmelse med WTO.
- (73) Kommissionen fastholdt derfor sin fortolkning af rapporterne, i henhold til hvilken EU ikke kunne se bort fra de omkostninger, der faktisk er afholdt, og som er registreret korrekt, ved beregningen af den normale værdi for biodiesel i Argentina på grundlag af skævvridninger, der skyldes den blotte eksistens af Argentinas eksportafgiftsordning.
- (74) Under alle omstændigheder adresserede Kommissionen derefter de spørgsmål, som EBB — og også FEDIOL (en leverandør til EU's biodieselindustri) efter fremlæggelsen af oplysninger — havde rejst, om at Kommissionen burde se på alternativ dokumentation vedrørende justering af omkostningerne for at modvirke den differentierede eksportafgiftsordnings skævvridende virkning på omkostningerne til produktion af biodiesel i Argentina. I denne forbindelse skal det bemærkes, at indsamling af alternativ dokumentation vedrørende justering af omkostninger for at modvirke den differentierede eksportafgiftsordnings skævvridende virkning ikke var formålet med den aktuelle fornyede undersøgelse.

Under alle omstændigheder bemærker Kommissionen, at resultaterne fra Heffley-undersøgelsen ikke kunne betragtes som et tilstrækkeligt solidt grundlag til at foretage nye omkostningsjusteringer af følgende grunde:

- (75) For det første omfattede UP perioden juli 2011-juni 2012, mens Heffley-undersøgelsens specifikke analyse fokuserer på perioden oktober 2011-september 2012. Der foreligger derfor kun en delvis overlapning mellem de betragtede perioder, hvilket gør det tvivlsomt, om undersøgelsens resultater kan anvendes på den underliggende undersøgelse uden tilpasninger. Kommissionen var ikke i stand til at rette op på dette misforhold uden data for perioden juli 2011-september 2011.
- (76) I undersøgelsen blev produktionsomkostningerne i USA for det andet vurderet ud fra prisen på sojabønner på det amerikanske marked. Denne økonomiske metode er baseret på antagelser, uden at der dog fremlægges pålidelige oplysninger vedrørende de faktiske produktionsomkostninger i forbindelse med produktionen af biodiesel i USA. Selv hvis man kun baserer sig på antagelser, er påstanden om, at omkostningerne til at fremstille biodiesel fra rå

sojabønneolie ville være de samme i både USA og Argentina, ikke underbygget. At anvende en »gennemsnitlig« argentinisk eksportpris betyder for det tredje, at det overses, om eksportprisen til Unionen faktisk er højere end gennemsnittet. I undersøgelsesperioden for den oprindelige undersøgelse var eksportprisen på argentinisk biodiesel til EU faktisk på 967 EUR/ton, hvilket svarer til 1 294 USD/ton, når man anvender de vekselkurser, der er registreret i sagsakten. I undersøgelsen blev der i denne periode dog anvendt en gennemsnitlig eksportpris på 1 071 USD/ton. Dette viser, at den påståede fordel ved den differentierede eksportafgiftsordning ikke kunne stamme direkte fra eksportpriserne til Unionen.

- (77) For det fjerde antages det i undersøgelsen — uden at der er tilstrækkelige beviser til at underbygge det — at de (lave) produktionsomkostninger på det argentinske hjemmemarked i den betragtede periode udelukkende var forårsaget af den differentierede eksportafgiftsordning. Undersøgelsen tager heller ikke hensyn til andre faktorer i form af komparative fordele, der kunne gøre produktionen af biodiesel billigere i Argentina end i USA.
- (78) Kommissionen konkluderede derfor, at det ikke var muligt at erstatte de registrerede omkostninger i de argentinske biodieselproducenters fortegnelser med den benchmark, der foreslås i Heffley-undersøgelsen.
- (79) Efter den reviderede fremlæggelse præciserede EBB, at formålet med undersøgelsen blot var at vise, hvordan Kommissionen — for eksempel — kunne vurdere og kvantificere omfanget af den skævvridning (upålidelighed), der er forårsaget af Argentinas eksportafgiftsordning, og ikke at erstatte en analyse, der er foretaget af Kommissionen på grundlag af dens egne kontrollerede data, som blev indsamlet under den oprindelige undersøgelse.
- (80) EBB fremsendte også en revideret undersøgelse med referencedata, der fuldt ud svarede til den oprindelige undersøgelsesperiode, som viste et næsten identisk resultat, dvs. en skævvridning af priserne på hjemmemarkedet for sojabønner på ca. 27 %. EBB anfægtede desuden Kommissionens opfattelse, at undersøgelsen var baseret på produktionsomkostninger i USA. Tværtimod var undersøgelsen baseret på en anslået værdi af omkostningerne til produktion af biodiesel i Argentina. Kommissionens kritik af undersøgelsen for at være baseret på en gennemsnitlig eksportpris er derudover malplaceret, eftersom denne pris i sig selv er irrelevant for beregningen af den skævvridning af omkostningerne til biodiesel i Argentina, som er forårsaget af eksportafgiftsordningen. Slutteligt fremfører EBB, at ingen af de angiveligt komparative fordele kan forklare en prisforskel på omkring 30 %, og i mangel af bevis for det modsatte, er Argentinas eksportafgiftsordning den eneste rimelige årsag til en sådan forskel.
- (81) Kommissionen undersøgte de forklaringer og præciseringer, som EBB fremførte. Kommissionen accepterede, at den reviderede fremlæggelse viste en skævvridning af priserne på hjemmemarkedet for sojabønner i undersøgelsesperioden på ca. 27 %. Kommissionen er imidlertid stadig ikke overbevist med hensyn til de tre andre punkter.
- (82) Som EBB selv erkendte, var de anslåede forarbejdningsomkostninger for en producent i Argentina baseret på tre analyser: én, der var baseret på data for de gennemsnitlige omkostninger og priser gennem seks år i USA og Argentina, én, der var baseret på de samme data gennem ét år i USA og Argentina, og én, der var baseret på et års data for Argentina, hvor den argentinske eksportpris blev anvendt som indikator for verdensmarkedsprisen. Situationen i USA blev tydeligvis brugt som en udenlandsk reference med det formål at konstatere, hvad omkostningerne i Argentina ville være uden skævvridningerne fra eksportafgiften.
- (83) Der var desuden ingen god grund til, at der burde ses bort fra argentinske priser ved eksport til Europa i forsøget på at fastslå, hvilken fordel en argentinisk producent af biodiesel kan have haft som følge af den differentierede eksportafgiftsordning.
- (84) Kommissionen har derudover aldrig bestridt, at den differentierede eksportafgiftsordning kunstigt sænkede inputomkostningerne for argentinske biodieselproducenter, men har kun betvivlet, at eksportafgiftsordningen var den eneste grund til den store fordel (ca. 30 %).

5.3. Genberegnete dumpingmargener

- (85) Efter fremlæggelsen af oplysninger fremsatte nogle argentinske eksporterende producenter virksomhedsspecifikke bemærkninger vedrørende påståede fejl i dumpingberegningerne. Der, hvor det var hensigtsmæssigt, rettede Kommissionen disse fejl og reviderede dumpingmargenerne og tolden i overensstemmelse hermed.

- (86) De reviderede todsatser for alle argentinske eksportører i lyset af konklusionerne og henstillingerne i WTO-rapporterne, udtrykt i procent af cif-prisen, Unionens grænse, ufortoldet, er som følger:

Land	Virksomhed	Dumpingmargen
Argentina	Aceitera General Deheza S.A., General Deheza, Rosario; Bunge Argentina S. A., Buenos Aires	8,1 %
	Louis Dreyfus Commodities S.A., Buenos Aires	4,5 %
	Molinos Río de la Plata S.A., Buenos Aires; Oleaginosa Moreno Hermanos S. A.F.I.C.I. y A., Bahia Blanca; Vicentin S.A.I.C., Avellaneda	6,6 %
	Andre samarbejdsvillige virksomheder	6,5 %
	Alle andre virksomheder	8,1 %

6. REVIDEREDE KONKLUSIONER VEDRØRENDE SKADE PÅ BASIS AF RAPPORTERNE

- (87) I rapporterne blev det konkluderet, at EU bl.a. havde handlet i modstrid med antidumpingaftalens artikel 3.1 og 3.4 i forbindelse med undersøgelsen af virkningerne af dumpingimporten for den hjemlige erhvervsgren, i det omfang de vedrører produktionskapacitet og kapacitetsudnyttelse. Rapporterne ugyldiggjorde dog ikke konklusionen om, at EU-erhvervsgrenen led væsentlig skade i den betragtede periode.
- (88) Panelet fandt, at EU handlede i strid med antidumpingaftalens artikel 3.1 og 3.4 ved at acceptere reviderede data fra EU's indenlandske erhvervsgren på et sent tidspunkt i undersøgelsen uden at efterprøve dataenes nøjagtighed og pålidelighed (punkt 7.395 i panelrapporten). De reviderede data vedrørte »uudnyttet kapacitet«. Panelet fastslog samtidig, at de reviderede data ikke spillede en væsentlig rolle for EU-myndighedernes konklusion i forordningen om endelig told om, at overkapacitet var en »anden faktor«, der forvoldte skade (bekræftet i punkt 6.174 i appelinstantens rapport).
- (89) Visse eksporterende producenter og CARBIO — den argentinske sammenslutning af eksportører af biodiesel — fremførte, at begrebet »uudnyttet kapacitet«, som det blev forklaret i forordningen om endelig told, er temmelig meningsløs i denne branche. Enten eksisterede kapaciteten, eller også gjorde den ikke.
- (90) For importøren Gunvor og for CARBIO var det erhvervsgrenens strukturelle overkapacitet, som fulgte af uberettigede stigninger i produktionskapaciteten til trods for den lave kapacitetsudnyttelsesgrad, og ikke selve kapacitetsudnyttelsesgraden, der var årsag til den skade, der forvoldtes den indenlandske erhvervsgren.
- (91) CARBIO og de argentinske og indonesiske eksporterende producenter fremførte yderligere, at Kommissionen var forpligtet til på ny at gennemgå produktionskapacitet og kapacitetsudnyttelse set i lyset af »positivt bevismateriale«. Kommissionens undersøgelse burde udgøre en »objektiv undersøgelse« af disse faktorer.
- (92) Kommissionen behandlede dette spørgsmål i punkt 6.1-6.4.

6.1. Spørgeskemabesvarelser og kontrolbesøg

- (93) Kommissionen sendte et spørgeskema til EBB med anmodning om en forklaring på i) hvilken metode der blev anvendt til beregning af både EU-erhvervsgrenens produktionskapacitet og kapacitetsudnyttelse i den betragtede periode, og ii) hvorfor disse data blev revideret i forbindelse med den oprindelige undersøgelse, og på hvilket grundlag de nye tal blev beregnet.
- (94) Kommissionen anmodede også EBB om at redegøre for deres opfattelse af »uudnyttet kapacitet«, hvorfor den efter deres opfattelse skulle udelukkes fra EU-erhvervsgrenens samlede produktionskapacitet i den betragtede periode, og hvordan den uudnyttede kapacitet blev beregnet for ikke-EBB-medlemmer.

- (95) Kommissionen modtog spørgeskemabesvarelsen, analyserede den og gennemførte efterfølgende et kontrolbesøg hos EBB den 26. april 2017. På Kommissionens anmodning forberedte sidstnævnte inden kontrolbesøget al den dokumentation og de arbejdsoplysninger, der var blevet anvendt i udarbejdelsen af spørgeskemabesvarelsen, navnlig dem, der forbandt de fremsendte data med administrations- og regnskabsregistreringerne til Kommissionens kontrolbesøg.
- (96) Kommissionen efterprøvede dokumentationen, krydstjekkede de indberettede data for den betragtede periode ved kilden og kunne få oplysningerne i administrations- og regnskabsregistreringerne til at stemme overens med de reviderede data, der blev indsendt i den oprindelige undersøgelse vedrørende produktionskapacitet og kapacitetsudnyttelse i perioden 1. januar 2009 til udgangen af undersøgelsesperioden. Dokumenterne indeholder fortrolige virksomhedsspecifikke data og kan ikke offentliggøres.
- (97) Gunvor og CARBIO fremsatte en bemærkning, hvori de hævdede, at Kommissionens spørgeskema til EBB ikke var tilstrækkeligt med hensyn til at opfylde kravene i antidumpingaftalens artikel 3.1 og 3.4. EBB burde forklare, hvordan de reviderede data var understøttet af offentligt tilgængelige kilder, og Kommissionen burde ikke blot acceptere EBB's oplysninger.
- (98) Desuden hævdede Gunvor og CARBIO, at EBB's spørgeskemabesvarelse var blevet censureret i betydelig grad, hvilket betød, at interesserede parter ikke kunne forstå, hvordan dataene var blevet indsamlet, hvordan de var blevet vurderet, eller hvordan de var efterprøvet i forhold til andre kilder, og de kunne derfor ikke vurdere, om de relevante oplysninger, der var fremlagt af EBB, burde erklæres pålidelige.
- (99) Begge parter fremlagde data, der var indsamlet af Eurostat, angående produktion, kapacitet og forbrug af biodiesel i EU og noterede sig ligheden mellem disse data og dem, der blev offentliggjort i forordningen om midlertidig told, og som var blevet indsamlet og fremsendt til Kommissionen af EBB. De fremførte, at Kommissionen burde have anvendt data fra Eurostat i stedet for EBB's data, som var justeret for uudnyttet kapacitet.
- (100) De hævdede endvidere, at EBB's definition af uudnyttet kapacitet var for vag, og at forslaget om at reducere produktionskapaciteten ved at udelukke »uudnyttet kapacitet« først opstod efter offentliggørelsen af forordningen om midlertidig told, da det var blevet tydeligt, at de tal, der optrådte i forordningen om midlertidig told ville gøre det vanskeligere at fastslå en pålidelig årsagssammenhæng mellem den påståede dumpingimport og den skade, som EU-erhvervssektoren angiveligt har lidt.
- (101) Kommissionen afviste disse påstande, som beskrevet i punkt 6.2-6.4. Kommissionen vurderede nøje spørgeskemabesvarelsen, der efterfølgende blev kontrolleret under et kontrolbesøg hos EBB, og konstaterede, at de fremsendte og reviderede data var nøjagtige og pålidelige, og at der ikke var nogen grund til at ændre de reviderede tal, der blev anvendt i forordningen om endelig told (se også betragtning 53-58).
- (102) Kommissionen bemærker desuden, at de data, der blev indsamlet af EBB, er i overensstemmelse med data fra Eurostat, og derfor giver sidstnævnte en uafhængig bekræftelse af nøjagtigheden og pålideligheden af EBB's data. Da Eurostats data først blev offentliggjort i 2014, kunne de dog ikke have været anvendt i den oprindelige undersøgelse.
- (103) De reviderede data, der anvendes i forordningen om endelig told (betragtning 131) (jf. nedenstående tabel), var derfor korrekte og blev bekræftet efter kontrolbesøget.

	2009	2010	2011	UP
Produktionskapacitet (ton)	18 856 000	18 583 000	16 017 000	16 329 500
<i>Indeks 2009 = 100</i>	100	99	85	87
Produktionsmængde (ton)	8 729 493	9 367 183	8 536 884	9 052 871
<i>Indeks 2009 = 100</i>	100	107	98	104
Kapacitetsudnyttelse	46 %	50 %	53 %	55 %
<i>Indeks 2009 = 100</i>	100	109	115	120

6.2. Samlet EU-produktion: Præciseringer vedrørende EBB's dataindsamlingsproces angående fremstilling

- (104) Inden offentliggørelsen af de midlertidige foranstaltninger fremsendte EBB i marts 2013 produktionsdata til Kommissionen om EU-erhvervsgruppen, både for EBB-medlemmer og ikke-EBB-medlemmer.
- (105) De fremsendte produktionsdata var opdelt pr. virksomhed, uanset om denne var medlem af EBB eller ej. Denne bottom-up-tilgang sikrede, at de fremsendte produktionsdata gav et nøjagtigt billede af EU-produktionen.
- (106) EBB's medlemmer fremsender produktionsdata til EBB hvert kvartal på en formular, der er udfærdiget af EBB, og denne krydstjekkes derefter imod kilder til markedsinformation. EBB lægger særlig stor vægt på produktionsdata, eftersom de anvendes til at fastsætte EBB-medlemmernes finansielle bidrag til sammenslutningen.
- (107) Produktionsdata fra ikke-EBB-medlemmer indsamles gennem direkte kontakt med virksomhederne. De fremsendte data krydstjekkes derefter imod andre kilder til markedsinformation, herunder: nationale sammenslutninger, andre producenter og specialiserede publikationer.
- (108) EBB's fremsendte data er derfor de bedste tilgængelige oplysninger om EU-dækkende produktion hos EBB-medlemmer og ikke-EBB-medlemmer, baseret på ensartet indrapportering fra EBB's side af den faktiske produktion for hver af de EU-virksomheder, der producerer biodiesel.
- (109) Disse data blev anvendt af EBB til at fastslå den samlede EU-produktion, der ligger til grund for dens indlæg.

6.3. Samlet EU-produktionskapacitet: Præciseringer vedrørende EBB's dataindsamlingsproces angående produktionskapacitet

- (110) Inden offentliggørelsen af de midlertidige foranstaltninger fremsendte EBB i marts 2013 data om EU-erhvervsgruppens produktionskapacitet til Kommissionen, både for EBB-medlemmerne og for ikke-EBB-medlemmerne.
- (111) Produktionsdataene var ligeledes opdelt efter virksomhed, både for EBB-medlemmerne og ikke-EB-medlemmerne.
- (112) EBB-medlemmernes data om produktionskapacitet indrapporteres af medlemmerne to gange om året på en formular fra EBB, og oplysningerne krydstjekkes derefter med kilder til markedsinformation. For at sikre, at dataene er ensartede, anmoder EBB sine medlemmer om at indberette kapaciteten på grundlag af 330 arbejdsdage pr. år (pr. anlæg) for at tage højde for den uundgåelige vedligeholdelse af anlæg.
- (113) Data om produktionskapacitet fra ikke-EBB-medlemmer indsamles gennem direkte kontakt med virksomheder og ligesom for produktionsdata krydstjekkes dette derefter.
- (114) Eftersom EBB kun anmoder om et øjebliksbillede af virksomhedens produktionskapacitet på en bestemt dag, og fordi begrebet kapacitet ikke altid forstås på samme måde af alle virksomheder, bør de data, der leveres af EBB vedrørende produktionskapacitet, anses for at være mindre præcise end produktionsdataene.
- (115) EBB's fremsendte data er imidlertid de bedste tilgængelige oplysninger om EU-dækkende produktionskapacitet hos EBB-medlemmer og ikke-EBB-medlemmer, baseret på ensartet indrapportering fra EBB's side af den faktiske produktionskapacitet for hver af de EU-virksomheder, der producerer biodiesel.

6.4. Præciseringer vedrørende EBB's identificering af »uudnyttet kapacitet«

- (116) Efter offentliggørelsen af forordningen om midlertidig told, og som beskrevet i forordningen om endelig told, viste det sig, at de data, der var offentliggjort om produktionskapacitet, ikke på korrekt vis repræsenterede EU-erhvervsgruppens faktiske situation. Kommissionen anmodede derfor EBB om at præcisere sine data om produktionskapaciteten.
- (117) EBB fremsendte opdaterede data til Kommissionen om både dens medlemmer og dens ikke-medlemmer, hvori der blev identificeret en såkaldt »ikke-anvendt« produktionskapacitet eller »uudnyttet kapacitet«, som oprindeligt var blevet indberettet som en del af EU's samlede produktionskapacitet.

- (118) Bestemmelsen af uudnyttet kapacitet foretages af EBB i løbet af dens beregning af produktion og produktionskapacitet på grundlag af data fra de enkelte virksomheder. På grund af arten af den ovenfor beskrevne dataindsamlingsproces, var det nødvendigt med en gennemgang af de fremsendte data vedrørende ikke-EBB-medlemmer for at sikre, at produktionskapaciteten så nøjagtigt som muligt afspejler EU-erhvervsgrenens situation.
- (119) EBB's fremsendte data i perioden mellem forordningerne om henholdsvis midlertidig og endelig told, var de bedste tilgængelige oplysninger om EU-dækkende produktionskapacitet hos EBB-medlemmer og ikke-EBB-medlemmer, baseret på ensartet indrapportering fra EBB's side af den faktiske produktionskapacitet for hver af de EU-virksomheder, der producerer biodiesel.

6.5. Bemærkninger fremsat efter fremlæggelsen

- (120) Efter fremlæggelsen af Kommissionens konklusioner vedrørende skade fremsatte flere interesserede parter bemærkninger til disse konklusioner.
- (121) Sammenslutningen af argentinske biodieselproducenter, CARBIO, gentog deres synspunkt fra den fornyede undersøgelse om, at Eurostats aktuelle data for produktion og kapacitet med hensyn til biodiesel burde anvendes i den nuværende analyse af skade og årsagssammenhæng snarere end de data, der blev anvendt i den oprindelige undersøgelse.
- (122) Kommissionen afviste påstanden. Eurostats data var sammenfaldende med de oprindelige data fra EBB. EBB korrigerede derefter disse oplysninger for bedre at afspejle uudnyttet kapacitet i forbindelse med den oprindelige undersøgelse. Som nævnt i afsnit 6.4 har Kommissionen gennemgået disse korrektioner i den nuværende fornyede undersøgelse. De oprindelige Eurostat-data giver derfor ikke det mest nøjagtige billede af produktionen og kapaciteten med hensyn til biodiesel, som var blevet specifikt verificeret og anvendt af Kommissionen i denne sag.
- (123) CARBIO fremførte også, at Kommissionen yderligere burde definere »uudnyttet kapacitet«. Kommissionen gentog, at uudnyttet kapacitet var blevet defineret i betragtning 131-132 i forordningen om endelig told. Eftersom WTO-rapporterne ikke var i modstrid med Kommissionens definition af begrebet »uudnyttet kapacitet«, var der ingen grund til at ændre på den i denne undersøgelse.

7. FREMLÆGGELSE AF OPLYSNINGER

- (124) Alle parter blev informeret om Kommissionens konklusioner, og de fik en frist, inden for hvilken de kunne fremsætte bemærkninger.
- (125) Efter fremlæggelsen af oplysninger meddelte den eksporterende producent Molinos de la Plata Kommissionen, at virksomheden eksporterede til Unionen under navnet »Molinos Agro S.A.« og ikke under navnet »Molinos Río de la Plata S.A.« og fremlagde beviser herfor.
- (126) Kommissionen har undersøgt de fremlagte beviser og konkluderede, at navneændringen var tilstrækkeligt dokumenteret, og accepterede derfor påstanden.
- (127) Efter fremlæggelsen af oplysninger anmodede den samarbejdsvillige indonesiske eksportør Wilmar om og blev indrømmet en høring. Eksportøren fremførte virksomhedsspecifikke krav vedrørende dumping- og skadesberegningen og anmodede især om, at virksomhedens fortjenstmargen blev reduceret.
- (128) Kommissionen afviste disse påstande, eftersom de ikke var relateret til gennemførelsen af WTO-rapporterne om Argentina. Hertil kommer, at de fleste af dem stadig bliver behandlet af WTO i den tvist, som Indonesien indledte.
- (129) Efter den reviderede fremlæggelse insisterede Wilmar på, at dens påstand angående dens fortjenstmargen ved beregningen af den normale værdi ikke er ved at blive behandlet af WTO, men er en sag, der er uafhængig heraf, og påstanden er udelukkende baseret på bestemmelserne i antidumpinggrundforordningen. Denne påstand burde derfor behandles i forbindelse med denne fornyede undersøgelse. Wilmar hævdede også, at en opretholdelse af foranstaltningerne ikke er i EU-erhvervsgrenens interesse og derfor burde ophæves.
- (130) Kommissionen mindede om, at denne fornyede undersøgelse er indledt på grundlag af WTO-bemyndigelsesforordningen med det formål at gennemføre konklusioner og henstillinger fra panelet og appelinstansen i tvisten *Den Europæiske Union — antidumpingforanstaltninger over for biodiesel fra Argentina (WT/DS473/15)*. Undersøgelsen er derfor begrænset til spørgsmål angående WTO og eventuelle forbundne og/eller tekniske ændringer, der følger

heraf. Ingen af Wilmars påstande kan derfor accepteres. Kommissionen mindede desuden om, at en lignende påstand vedrørende fortjenstmargenen var blevet fremsat af Wilmar allerede i den oprindelige undersøgelse og afvist heri (jf. betragtning 43-46 i gennemførelsesforordning (EU) nr. 1194/2013). Efter fremlæggelsen af oplysninger fremsatte den samarbejdsvillige argentinske eksporterende producent COFCO Argentina S.A. (tidligere kendt som Noble Argentina S.A.) en anmodning om, at virksomheden betragtes som en »ny eksportør« og bliver omfattet af listen over virksomheder med individuelle toldsatsler som »andre samarbejdsvillige virksomheder«.

- (131) Kommissionen underrettede virksomheden om, at den bør følge proceduren for nye eksporterende producenter, som anført i artikel 3 forordningen om endelig told.
- (132) Efter fremlæggelsen af oplysninger anmodede EBB om en høring med høringskonsulenten med den begrundelse, at Kommissionens holdning ikke var blevet fastsat på grundlag af en objektiv retlig begrundelse, men ud fra politisk interesse.
- (133) I høringen den 20. juli 2017 fandt høringskonsulenten ikke, at EBB's ret til forsvar som en interesseret part var blevet tilsidesat. Høringskonsulenten opfordrede dog Kommissionen til at underbygge sine synspunkter angående, hvorfor den ikke kunne anse de argentinske sojabønnepriser som upålidelige. Kommissionen medtog dette punkt i sin vurdering af de modtagne bemærkninger efter fremlæggelsen af oplysninger, som beskrevet i betragtning 60-63.

8. ENDELIGE FORANSTALTNINGER

- (134) På baggrund af ovenstående genvurdering konkluderede Kommissionen, at den skadelige dumping, der blev konstateret i den oprindelige undersøgelse, bekræftes.
- (135) De gældende antidumpingforanstaltninger over for importen af biodiesel med oprindelse i Argentina og Indonesien, der blev indført ved gennemførelsesforordning (EU) nr. 1194/2013, bør derfor opretholdes med de reviderede dumpingmargener for Argentina, der er genneregnet som anført ovenfor.
- (136) Den endelige antidumpingtold for den pågældende vare fastsættes til:

Land	Virksomhed	Dumpingmargen	Skadesmargen	Antidumpingtold
Argentina	Aceitera General Deheza S.A., General Deheza, Rosario; Bunge Argentina S.A., Buenos Aires	8,1 %	22,0 %	8,1 %
	Louis Dreyfus Commodities S.A., Buenos Aires	4,5 %	24,9 %	4,5 %
	Molinos Agro S.A., Buenos Aires; Oleaginosa Moreno Hermanos S.A.F.I.C.I. y A., Bahía Blanca; Vicentin S.A.I.C., Avellaneda	6,6 %	25,7 %	6,6 %
	Andre samarbejdsvillige virksomheder	6,5 %	24,6 %	6,5 %
	Alle andre virksomheder	8,1 %	25,7 %	8,1 %

- (137) Artikel 1, stk. 2, i forordningen om endelig told bør derfor ændres.
- (138) Det ved artikel 15, stk. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/1036 ⁽¹⁾ nedsatte udvalg afgav ikke udtalelse —

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/1036 af 8. juni 2016 om beskyttelse mod dumpingimport fra lande, der ikke er medlemmer af Den Europæiske Union (EUT L 176 af 30.6.2016, s. 21).

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

Artikel 1

Tabellen, der anfører satserne for den endelige antidumpingtold, der pålægges nettoprisen, frit Unionens grænse, ufortoldet for varer fremstillet af virksomhederne anført i artikel 1, stk. 2, i gennemførelsesforordning (EU) nr. 1194/2013, erstattes af følgende tabel:

Land	Virksomhed	Toldsats EUR pr. ton netto	Taric-tillægs- kode
Argentina	Aceitera General Deheza S.A., General Deheza, Rosario; Bunge Argentina S.A., Buenos Aires	79,56	B782
	Louis Dreyfus Commodities S.A., Buenos Aires	43,18	B783
	Molinos Agro S.A., Buenos Aires; Oleaginosa Moreno Hermanos S. A.F.I.C.I. y A., Bahia Blanca; Vicentin S.A.I.C., Avellaneda	62,91	B784
	Andre samarbejdsvillige virksomheder: Cargill S.A.C.I., Buenos Aires; Unitec Bio S.A., Buenos Aires; Viluco S.A., Tucuman	62,52	B785
	Alle andre virksomheder	79,56	B999
Indonesien	PT Ciliandra Perkasa, Djakarta	76,94	B786
	PT Musim Mas, Medan	151,32	B787
	PT Pelita Agung Agrindustri, Medan	145,14	B788
	PT Wilmar Bioenergi Indonesia, Medan; PT Wilmar Nabati Indonesia, Medan	174,91	B789
	Andre samarbejdsvillige virksomheder: PT Cermerlang Energi Perkasa, Djakarta	166,95	B790
	Alle andre virksomheder	178,85	B999

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft dagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 18. september 2017.

På Kommissionens vegne
Jean-Claude JUNCKER
Formand